

Kertomus Pasi Kaarron ja Marja Terttu Knapaksen matkasta
Rautalamille 13.7.1978.

Rautalammin nykyinen puukirkko on rakennettu Alexander Engelin vuodelta 1841 olevien suunnitelmien mukaan vuonna 1844. Kirkko on mahtava puukirkko, ulkomuodoltaan jo Kerimäkeä muistuttava, interiöriltään vielä ankaran klassillinen. Arkkitehti Kauno S. Kallion vuonna 1927 tekemässä korjauksessa on mm. alttarikaide ja alttarilaite muutettu aikansa klassistiseen henkeen yllättävän sulavasti ja yleisilmettä syventävästi. Kirkko on maalattu arkkitehti Hannele Arantolan suunnitelman mukaan sisältä ja ulkoa muutama vuosi sitten. Sisämaalauksen epäonnistunut vaikutelma on erityisesti lähtöisin maalipintojen kovuudesta ja kiiltämättömyydestä, joka on täysin hävittänyt erilaisten pintojen luonnollisen materiaalivaikutelman.

Matkamme aiheena oli palopäällikön vaatimus lehterien toisista poistumisteistä. Seurakunnan edustajat olivat käyneet neuvottelemassa asiasta myös rakennushistorian osastolla. Silloin esiin tulleet mahdollisuudet yhdistää lehterit toisiinsa osoittautuivat asiaa paikan päällä tarkasteltaessa kirkon sisäarkkitehtuurin kannalta mahdottomilta.

Ehdotimme asian ratkaisemiseksi sivulehterien alapohjassa niiden länsipäissä olevien lämminilmakiertoluukkujen avaamista siten, että niihin voidaan sijoittaa tikapuut. Vastaavanlainen ratkaisu on myös mahdollinen urkulehterillä, jossa pohjoispuolelle voidaan alapohjaan avata tarvittava luukku allaolevaan morsiushuoneeseen. Seurakunnan edustajat pitivät asiaa mahdollisena ja myöhemmin (1.8.) palopäällikkö Raimo Halinen hyväksyi puhelimesta ratkaisuehdotuksen riittävänä.

Seurakunnassa on esillä myös uusien urkujen hankkiminen. Nykyisten urkujen erittäin hieno julkisivu tullaan säilyttämään urkuja uusittaessa. Lisätilan saamiseksi urkulehterillä ehdotimme urkujen siirtämistä noin metrin verran taaksepäin, jolloin kuorolle jää riittävästi tilaa.

Helsingissä 2.8.1978

Pasi Kaarto

Marja Terttu Knapas
Marja Terttu Knapas